

СЛУЖБЕ

НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА

Službeni vesnik SR
Makedonije

91001 Skopje
lah 51

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА СФРЈ“ излегува во издаваштво на српскохрватски односно хрватскохрватски, словенечки, македонски, албански и унгарски јазици. – Огласи според тарифата – Жиро сметка кај Службата на општественото кинговодство 60802-603-21943

Петак, 10 јануари 1986

БЕЛГРАД

БРОЈ 1

ГОД. XLII

Цена на овој број е 60 динари. – Претплата за 1986 година изнесува 3.000 динари – Рок за рекламации 15 дена. – Редакција Улица Јована Ристича бр. 1. Пошт. факс 226. – Телефон: Централна 650-155; Уредништво 651-885; Служба за претплата 651-732; Телекс 11756

1.

Врз основа на член 57 став 1 од Законот за оданочување на производите и услугите во прометот („Службен лист на СФРЈ“, бр. 33/72, 55/72, 28/73, 36/75, 58/75, 7/77, 61/78, 26/79, 5/80, 63/80, 3/81, 23/82, 15/83, 66/83, 71/84 и 39/85), врз основа на усогласените ставови со надлежните републички и покраински органи, Сојузниот извршен совет донесува

УРЕДБА

ЗА ИЗМЕНА НА УРЕДБАТА ЗА ЗГОЛЕМУВАЊЕ, НАМАЛУВАЊЕ, ОДНОСНО УКИНУВАЊЕ НА СТАПКИТЕ НА ОСНОВНИОТ ДАНОК НА ПРОМЕТ НА ОПРЕДЕЛЕНИ ПРОИЗВОДИ

Член 1

Во Уредбата за зголемување, намалување, односно укинување на стапките на основниот данок на промет на определени производи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 49/85 и 51/85) член 1 се менува и гласи:

„Член 1

На прометот на производите од точ. 2 и 3 на тар. број 3 од Тарифата на основниот данок на промет, основен данок на промет на производи се плаќа, и тоа:

1) на сите видови екстра цигари – пакување од 20 парчиња, на чие производство не се применуваат прописите за југословенските стандарди, се плаќа основен данок на промет на производи, и тоа за цигари:

– чија цена е до 130,00 динари	44,28%
– чија цена е преку 130,00 до 135,00 динари	45,95%
– чија цена е преку 135,00 динари до 160,00 динари	51,58%
– чија цена е преку 160,00 динари	61,56%

2) на сите видови цигари – пакување од 20 парчиња, на чие производство се применуваат прописите за југословенските стандарди, се плаќа основен данок на промет, и тоа за цигари што спаѓаат во:

– I квалитетна група	37,34%
– II квалитетна група	33,08%
– III квалитетна група	28,81%
– IV квалитетна група	12,75%.”

Член 2

Член 8а се менува и гласи:

„Член 8а

На прометот на производите од точ. 1 и 2 на тар. број 2 од Тарифата на основниот данок на промет, основен данок на промет на производи се плаќа, и тоа за:

1) моторен бензин и авионски бензин:

– МБ-86
– МБ-98

Дин/л
33,947
34,776

2) дизел-гориво:

– Д-1
– Д-2
– Д-3

24,365
24,603
24,537”.

Член 3

Оваа уредба влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ”.

Е.п. бр. 1

9 јануари 1986 година
Белград

Сојузен извршен совет

Потпретседател,
Борисав Сребриќ, с.р.

2.

Врз основа на член 23 од Законот за системот на општествената контрола на цените („Службен лист на СФРЈ“, бр. 64/84), во соработка со надлежните републички и покраински органи, Сојузниот извршен совет донесува

ОДЛУКА

ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ НА НАЈВИСОКОТО НИВО НА ЦЕНИТЕ НА НАФТА И НАФТЕНИ ДЕРИВАТИ

1. Организациите на здружен труд што произведуваат нафта ги формираат продажните цени на нафтата до нивото на просечната цена на увозната нафта, од соодветен квалитет франко југословенската граница, со тоа што цената на лесна нафта да ја формираат до 72.764 динари по една тона.

Цените на нафтата формирани по одредбите од став 1 на оваа точка важат франко произведувачот, со задржување на постојните услови за продажба.

2. Организациите на здружен труд што имаат производи од нафтени деривати ги формираат продажните цени за одделни нафтени деривати така што највисокото ниво на продажните цени да изнесува, и тоа за:

1) моторен бензин

Дин/л

– МБ-86
– МБ-93

до 83,075
до 93,716

2) гасно масло – дизел гориво:

– Д-1
– Д-2
– Д-3

до 84,456
до 83,251
до 82,192

3) масло за горење екстра лесно (ЕЛ)

до 83,145

4) масло за горење лесно специјално (ЛС)

до 82,147

5) масло за горење:

	Дин/kg
- лесно (Л)	до 75,794
- средно (С)	до 68,342
- средно, нискосулфурно (СНС)	до 75,189
- тешко (Т)	до 59,580
- тешко, нискосулфурно (ТНС)	до 65,574
6) примарен бензин	до 102,244
7) млазно гориво (ГМ-1)	до 102,773
Цените на другите млазни горива се формираат во паритет со цената на млазното гориво (ГМ-1)	
8) течен гас (пропан-ПН, бутан-БН и пропан-бутан-смеса-ПБС)	до 100,960
Цените на другите течни гасови се формираат во паритет со цената на пропанот и бутанот	
9) битумен за патишта (БИТ 200)	до 72,731
Цените на другите битумени се формираат во паритет со цената на битуменот (БИТ 200)	
10) авио-бензин (АБ 80/87)	до 144,864
Цените на другите авио-бензини се формираат во паритет со цената на авио-бензинот (АБ 80/87)	
11) базично масло (I.V.90)	до 136,755
Цените на другите базични масла се формираат во паритет со цената на базичното масло (I.V.90), според индексот на вискозитетот	
	Дин/kg
12) аромати:	
- бензен	до 171,322
- толуен	до 139,962
- О-ксилен	до 151,950
- МП-ксилен	до 139,962
- етил-бензен	до 221,968
13) специјален бензин за маслодајни култури	до 143,879
14) специјален бензин за гума	до 134,960
Цените на другите специјални бензини се формираат во паритет со цената на специјалниот бензин за гума	
15) медицински бензин	до 152,909
16) white - шпирит 140/200	до 100,939
17) петролкокс - калциниран регулар	до 86,385
Цените на другите видови петролкокс се формираат во паритет со цената на петролкоксот - калцинираниот регулар	
18) петролеј за осветление	до 105,998
19) петролеј за мотори	до 106,038
20) петролеј за сигнали	до 106,038
21) парафин - кристален белен	до 205,837
Цените на другите парафини се формираат во паритет со цената на парафинот кристален белен	
22) рафинати и дестилати - вретенски дестилат (ВЕД)	до 106,746
Цените на другите рафинати и дестилати се формираат во паритет со цената на вретенскиот дестилат (ВЕД)	

Цените на другите нафтени деривати, утврдени со Одлуката за единствената класификација („Службен лист на СФРЈ“, бр. 34/76, 62/77, 72/80, 77/82, 71/83 и 68/84), можат да се зголемат до 15,18%.

Цените на производите од одредбите под 1 до 4 на став 1 од оваа точка важат франко пумпната станица, а ако прометот не се врши преку пумпната станица, цените важат франко складиштето на купувачот, во согласност со самоуправната спогодба, односно договорот помеѓу производителот и купувачот на овие деривати.

Цените на производите од одредбите под 5 до 22 од став 1 на оваа точка и цените формирани по одредбата од став 2 на оваа точка, важат франко натоварено во вагон, авто-цистерна или танкер во местото на производителот.

Организациите на здружен труд што произведуваат минерални мазива можат постојните продажни цени на минерални мазива, со задржување на постојните услови на продажба, да ги зголемат, и тоа за: моторни масла тип

В до 12,3%, моторни масла тип С-моноградно до 13,8%, моторни масла тип С-мултиградно до 13,0%, моторни масла тип Д-моноградно до 3,5%, моторни масла од тип Д-мултиградно до 14,3%, моторни масла со синтетска основа до 19,5%, моторни масла Long Drain-моноградни до 11,4%, моторни масла Long Drain-мултиградни до 12,1%, масла за двотактни мотори до 13,5%, масла за бордски мотори до 6,9%, масла за дизел-локомотиви до 12,5%, хипоидни масла моноградни до 15,5%, хипоидни масла мултиградни до 17,5%, масла за специјални хидраулични системи до 16,1%, масла за трактори универзални до 18,3% масла за трактори супер универзални до 14,5%, масла за амортизери и кипери до 14,3%, циркулациони масла до 16,3%, хидраулични масла до 13,5%, редукторски масла до 11,1%, турбински масла до 9,1%, трансформаторски масла до 7,4%, компресорски масла до 13,0%, масла за дупчење до 13,0%, масла за режење до 14,1%, масла за хоновање до 13,1%, масла за извлекување до 32,8%, масла за валање до 17,4%, масла за термичка обработка на метали до 11,8%, други индустриски масла до 13,0%, калциеви масти до 23,9%, литиски масти до 15,2%, алуминиумски масти до 10,5%, комплексни масти до 17,5%, моторни масла антикорозивни до 14,8%, антикорозивни масла за меѓуоперативна заштита до 9,2%, антикорозивни масла за заштита на метални површини до 12,8% и антикорозивни компаунди за долготрајна заштита до 15,7%.

Цените на производите од став 5 на оваа точка важат франко натоварено во кругот на рафинеријата.

3. Во цените на производите од точка 2 на оваа одлука се вклучени износот за посебни намени во согласност со прописот, и тоа за:

	Дин/1
1) моторен бензин (МБ-86 и МБ-98)	0,111
2) плинско масло - дизел-гориво:	
- Д-1	0,123
- Д-2	0,126
- Д-3	0,128
3) масло за горење екстра лесно (ЕЛ)	0,126
4) масло за горење лесно специјално (ЛС)	0,126

Дин/kg

5) други масла за горење (Л, С, СНС, Т и ТНС)	0,150
6) млазно гориво	0,150
7) течен гас	0,150
8) авио-бензин	0,150

4. На цените на производите од точка 2 на оваа одлука се додава износот за посебни намени, во согласност со самоуправната спогодба на организациите на здружен труд што се занимаваат со промет на нафтени деривати и организациите на здружен труд што се занимаваат со увоз на нафтени деривати, и тоа за:

	Дин/1
1) моторен бензин (МБ-86 и МБ-98)	1,111
2) плинско масло - дизел-гориво:	
- Д-1	0,123
- Д-2	0,126
- Д-3	0,128
3) масло за горење екстра лесно (ЕЛ)	0,126
4) масло за горење лесно специјално (ЛС)	0,126
	Дин/kg
5) други масла за горење (Л, С, СНС, Т и ТНС)	0,150
6) млазно гориво	0,150
7) течен гас	0,150
8) авио-бензин	0,150

Средствата од став 1 на оваа точка организациите на здружен труд што се занимаваат со промет на нафтени деривати ги уплатуваат на посебна сметка на Сојузната дирекција за стоковни резерви кај Службата на општествено-то книговодство до 15-ти во месецот за претходниот месец.

5. На цените на производите формирани по одредбите на точка 2 од оваа одлука, се додава износот за посебни намени, во согласност со прописите на надлежните органи на општествено-политичките заедници, и тоа за:

1) моторен бензин (МБ-86 и МБ-98)	Дин/л
2) гасно масло - дизел-гориво:	0,178
- Д-1	0,203
- Д-2	0,208
- Д-3	0,211
3) масло за горење екстра лесно (ЕЛ)	0,207
4) масло за горење лесно специјално (ЛС)	0,207

Дин/kg
5) течен гас 0,300
6. На цените на нафтените деривати, формирани по одредбите на точка 2 од оваа одлука, се додава надомест за патиштата во согласност со прописите од надлежните органи на општествено-политичките заедници и тоа за:

1) моторен бензин:	Дин/л
- МБ-86	9,856
- МБ-98	9,675
2) дизел-гориво:	
- Д-1	9,787
- Д-2	9,917
- Д-3	10,100

7. На цените на моторните бензини МБ-86 и МБ-98 и дизел-горивата Д1, Д2 и Д3, формирани по одредбите на точка 2 од оваа одлука, се додава надомест за патиштата во согласност со соодветниот договор и со прописот на надлежниот орган на републиката, односно надлежниот орган на автономната покраина, и тоа за:

1) моторен бензин:	Дин/л
- МБ-86	6,500
- МБ-98	6,721
2) плинско масло - дизел-гориво:	
- Д-1	2,500
- Д-2	2,500
- Д-3	2,500

Средствата од став 1 на оваа точка, согласно со договорот на републиките и автономните покраини, ќе се користат за повлекување на странски кредити за развој на сообраќајот, енергетиката и основното земјоделско производство.

8. На цените на нафтените деривати, формирани по одредбите на точка 2 од оваа одлука, се додаваат износите, и тоа за:

1) моторен бензин:	Дин/л
- МБ-86	10,150
- МБ-98	9,000
2) плинско масло - дизел-гориво:	
- Д-1	4,300
- Д-2	4,200
- Д-3	4,200
3) масло за горење екстра лесно (ЕЛ)	4,700
4) масло за горење лесно специјално (ЛС)	4,650
5) други масла за горење (Л, С, СНС, Т и ТНС)	Дин/kg 2,310

Средствата од став 1 на оваа точка организациите на здружен труд што се занимаваат со промет на нафтни деривати, ќе ги уплатуваат на посебна сметка кај Службата на општественото книговодство до 20-ти во месецот за претходниот месец.

Средствата од став 1 на оваа точка, согласно со самоуправната спогодба на организациите на здружен труд што се занимаваат со производство на нафтни деривати, на организациите на здружен труд што се занимаваат со промет на нафтни деривати, организациите на здружен труд што се занимаваат со увоз на нафта, односно нафтни деривати, на Организацијата на здружен труд Југословенски нафтовод, банките што го следат увозот на нафтата и по налозите на Народната банка на Југославија, ќе се користат:

1) за покрите на трошоците на краткорочните странски кредити за увоз на нафта и нафтни деривати, во согласност со Енергетскиот биланс на Југославија и курсните разлики настанати во врска со работите на увозот на нафта, што се вршат како наплата на стоки и услуги извршени од страна на организациите на здружен труд од Социјалистичка Федеративна Република Југославија;

2) за покрите на разликата во цената, додатните транспортни трошоци и додатните манипулативни трошоци настанати по основа на позајмица на нафтни деривати од стоковните резерви до 31 декември 1985 година;

3) за покрите на обврските настанати до 31 март 1985 година по основа на одредбите од став 3 на точка 10 од Одлуката за начинот на формирање на цените на нафта и нафтни деривати („Службен лист на СФРЈ”, бр. 11/85) до нивното намирување;

4) за покрите на курсните разлики по странските кредити што за изградба на Југословенскиот нафтовод ги користела Организацијата на здружен труд Југословенски нафтовод;

5) за покрите на курсните разлики настанати со користење на аванси за изведување на инвестициони работи и средствата од сметките на консигнаторите за плаќање на увозот на нафта во периодот од 28 февруари до 31 декември 1980 година и за покрите на трошоците на зановените краткорочни странски кредити и депозити за увоз на нафта и нафтни деривати во 1981 година. Курсните разлики по овој основ се признаваат до 31 декември 1983 година;

6) за покрите на курсните разлики настанати по основ на одлагања на отплатите на краткорочните странски кредити што се, согласно со Циришката спогодба, одложени во периодот од 27 март до 25 ноември 1983 година, односно во периодот од 17 јануари 1983 година до коначната отплата согласно со Договорот за краткорочните кредити, склучен на 9 септември 1983 година од Народната банка на Југославија со странските комерцијални банки;

7) за покрите на курсните разлики настанати од денот на користењето на девизи од други организации на здружен труд за плаќање на увозот на нафта и нафтни деривати во 1981 година до денот на купувањето на девизи за поврток на организациите на здружен труд, односно до денот на динарското плаќање на тие организации.

9. На цените на моторните бензини МБ-86 и МБ-98 и дизел-горивата Д1, Д2 и Д3 формирани по одредбите од точка 2 на оваа одлука, се додава надомест за развој на рудниците на јаглен во износ од 1,20 динари по еден литар; на цените на маслото за горење екстра-лесно (ЕЛ) и маслото за горење лесно специјално (ЛС) формирани по одредбите на точка 2 од оваа одлука - износ од 2,20 динари по еден литар; а на цените на другите масла за горење (Л, С, СНС, Т и ТНС) формирани по одредбите на точка 2 од оваа одлука - износ од 0,60 динари по еден килограм.

Ако другите масла за горење (Л, С, СНС, Т и ТНС) служат како технолошко гориво, на цените на тие масла формирани по одредбите од точка 2 на оваа одлука, се додава надомест за развој на рудниците на јаглен во износ од 0,25 дин/kg.

Под други масла за горење (Л, С, СНС, Т и ТНС) што служат како технолошко гориво, во смисла на став 2 од оваа точка, се подразбира маслото за горење што се троши за технолошки цели во следните процеси: во производството на сурово железо во високите печки; во производството на челик во Сименс-Мартиновите печки; во производството на алуминиум - во сите фази (во процесот на речленување на бокситот со помош на натриумхидроксид); во процесот на упарување на бази заради добивање на глиница; во производството на глиница во фазата на калцинација, односно на печење на алуминиум-хидрат; во процесот на одржување на електролитен алуминиум во течна состојба на определена температура кој се врши со собирањето печки; во производството на ливачки легури на алуминиум во собирањето печки; во производството на фероникел; во производството на цемент; во производството на бакренец во пламените печки; за топење на влошка за рафинација во топлинците на олово, цинк и антимон; во производството на огноотпорни материјали во ротационите печки; во процесот на синтерирање на керамички производи; за топење на сировини (кварцен песок, доломит, натриум-фелдспат, калцинирана сода и др.) во стакларските печки; во производството на амбалажно и шупливо стакло; во прехранбената индустрија (производство на шеќер и масло за јадење); во индустријата на градежни

материјали; во термоелектраните на јаглен во кои мазутот се користи за потпалување; во термоелектраните – топланите на мазут со сила поголема од 30 MW и во топланите и градовите што отпочнале со работа до 31 декември 1983 година.

Како доказ дека другите масла за горење (Л, С, СНС, Т и ТНС) служат како технолошко гориво во смисла на став 2 од оваа точка, се поднесува писмена изјава и писмена пораубеница.

Одредбите од ст. 1 и 2 на оваа точка не се однесуваат на дизел-горивото Д2 што земјоделските организации на здружен труд го набавуваат за погон на своите трактори и земјоделска механизација и трактори и земјоделска механизација на нивните кооперанти – индивидуални производители.

Средствата од ст. 1 и 2 на оваа точка ќе се користат согласно со заедничката програма за развој на рудниците на јаглен на Југославија и самоуправната спогодба на рудниците на јаглен.

Ако големите поторшувачи набавуваат нафтени деривати директно од производителот, производителот е должен износот за надомест од ст. 1 и 2 на оваа точка да го уплати на посебна сметка во републиката, односно автономната покраина во која се врши крајната потрошувачка на нафтени деривати.

10. Оваа одлука влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Е.п. бр. 2
10 јануари 1986 година
Белград

Сојузен извршен совет

Потпретседател,
Борисав Сребриќ, с.р.

3.

Врз основа на член 27 став 2 точка 2 и став 4 од Царинскиот закон („Службен лист на СФРЈ“, бр. 10/76, 36/79, 52/79, 12/82, 61/82, 50/83, 7/84 и 25/85), Сојузниот извршен совет донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА УТВРДУВАЊЕ НА ОПРЕМАТА ШТО Е ОСЛОБОДЕНА ОД ПЛАЌАЊЕ НА ЦАРИНА ВРЗ ОСНОВА НА ЧЛЕН 27 СТАВ 2 ТОЧКА 2 ОД ЦАРИНСКИОТ ЗАКОН

1. Се утврдува опремата што е ослободена од плаќање на царина врз основа на член 27 став 2 точка 2 од Царинскиот закон, и тоа:

Тарифен број на Царинската тарифа	Наименување
1	2
85.15/9	Радионавигациони помошни уреди, радар и радиоуреди за далечинско управување Ех. VOR – радионавигационен уред

2. Ова решение влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Е. п. бр. 526
26 декември 1985 година
Белград

Сојузен извршен совет

Потпретседател,
Јанез Земљарич, с. р.

УСТАВЕН СУД НА ЈУГОСЛАВИЈА

ОДЛУКА

ЗА ОЦЕНУВАЊЕ НА УСТАВНОСТА И СПРОТИВНОСТА НА ОДРЕДБИТЕ НА ЧЛЕН 135 СТАВ 2, ЧЛЕН 136 СТАВ 2 И ЧЛЕН 137 ОД ЗАКОНОТ ЗА ИНВАЛИДСКОТО И ПЕНЗИСКОТО ОСИГУРУВАЊЕ НА РАБОТНИТЕ ЛУЃЕ КОИ САМОСТОЈНО ВРШАТ ДЕЈНОСТ СО ЛИЧЕН ТРУД СО ОДРЕДБИТЕ НА ЧЛ. 53, 54 И 57 СТАВ 2 ОД ЗАКОНОТ ЗА ОСНОВИТЕ НА СИСТЕМОТ ЗА ОСИГУРУВАЊЕ НА ИМОТ И ЛИЦА И СО ОДРЕДБИТЕ НА ЧЛ. 24, 155, 190, 191 И 941 СТАВ 1 ОД ЗАКОНОТ ЗА ОБЛИГАЦИОНИТЕ ОДНОСИ

1. Со предлогот на Заедницата за осигурување на имот и лица „Дунав“, од Белград, е поведена постапка за оценување на уставноста и спротивноста на одредбите на член 135 став 2, член 136 став 2 и член 137 од Законот за инвалидското и пензиското осигурување на работните луѓе кои самостојно вршат дејност со личен труд („Службени гласник СР Србије“, бр. 13/83) со одредбите на чл. 53, 54 и 57 од Законот за основите на системот за осигурување на имот и лица и со одредбите на чл. 24, 155, 190, 191 и 941 од Законот за облигационите односи.

Предлагачот наведе дека оспорените одредби на Законот се несогласни со член 281 став 1 точка 4 од Уставот на СФРЈ бидејќи смета дека Републиката ги пречекорила своите овластувања со тоа што ги уредила основите на облигационите односи, за кои е овластена да ги уреди федерацијата. Според неговото мислење не се во прашање облигационите односи што врз основа на член 24 од Законот за облигационите односи, ги уредуваат републиките односно автономните покраини со свој закон.

Прашањето за надомест на штета со оспорениот закон е уредено така што кај утврдувањето на височината на штетата, што им ја надоместуваат заедниците за осигурување на имот и лица на заедниците за пензиско и инвалидско осигурување ако е остварено правото од инвалидското и пензиското осигурување, не се зема предвид износот на уплатениот придонес за тоа осигурување, ниту должината на наполнетиот пензиски стаж.

На овој начин, според наводите во предлогот, прашањето за надомест на наведената штета е решено спротивно на член 54 од Законот за основите на системот за осигурување на имот и лица и чл. 155, 190, 191 и 941 став 1 од Законот за облигационите односи бидејќи член 54 од Законот за основите на системот за осигурување на имот и лица упатува дека во случај на осигурување од одговорност, надоместот на штетата ќе се врши врз основа на правните правила за надомест на штета односно врз основа на Законот за облигационите односи, во кој се содржани правилата за надомест на штета.

2. Со член 135 став 2 од оспорениот закон е пропишано дека заедницата за инвалидско и пензиско осигурување има право да бара надомест на сторена штета од лице што предизвикало инвалидност, телесно оштетување или смрт на осигуреник, ако според тој основ е остварено правото од пензиското и инвалидското осигурување. При утврдувањето на височината на штетата, не се земаат предвид износите на уплатениот придонес за тоа осигурување, ниту должината на наполнетиот пензиски стаж.

Со член 136 став 2 е пропишано дека заедницата за пензиско и инвалидско осигурување може да бара штетата која се состои во обврската за плаќање на инвалидска и семејна пензија, како и на друго трајно парично давање, да се надомести во еден вкупен износ. Овој износ се пресметува според височината на признатата пензија, како и на друго трајно парично давање и според веројатното просечно користење на тие права, а со член 137 е определено дека заедницата за пензиско и инвалидско осигурување има право да бара надомест на штета и непосредно од Заедницата за осигурување на имот и лица, настаната со употреба на моторно возило, во согласност со одредбите на овој закон.

3. Во одговор на Собранието на Социјалистичка Република Србија на предлог од овластениот предлагач, се наведува дека со одредбите на член 24 од Законот за облигационите односи е утврдено дека на облигационите односи, што се утврдуваат со републички односно покраински закони, нема да се применуваат одредбите на општиот дел од овој закон во прашањата што, со оглед на посебната природа на определени облигациони односи, се уредени поинаку со републички односно покраински закон. Во оспорениот закон се уредени облигационите односи кои имаат посебна правна природа, а одредбите на чл. 24, 155, 190 и 191 се одредби на општиот дел од Законот за облигационите односи, па оспорените одредби не се во спротивност со овие одредби. Тоа што во оспорените одредби е поинаку уредно прашањето за утврдување на височината на штетата, не значи дека Заедницата за пензиско и инвалидско осигурување може да ја надомести штетата во височина што ја бара. Оваа заедница може да ја надомести штетата само до износот на обврската на осигурувачот како што е тоа и утврдено со Законот за облигационите односи.

4. Со член 281 став 1 точка 4 од Уставот на СФРЈ е утврдено дека федерацијата ги уредува основите на облигационите односи и договорните и други облигациони односи во областа на прометот на стоки и услуги, а со точка 5 на член 281 од Уставот на СФРЈ е утврдено дека федерацијата ги уредува основите на системот за осигурување на имот и лица.

Со член 51 од Законот за основите на системот за осигурување на имот и лица е пропишано дека осигурувањето од одговорност за штета сторена на трети лица поради смрт, повреда на телото или здравјето или уништување, на имот, е задолжително за корисниците односно сопствениците на моторни возила што се регистрираат на територијата на Југославија, а со член 53 е пропишано дека Сојузниот извршен совет ќе ги определува најниските осигурени износи на кои мора да се договори осигурување од одговорност.

Со член 54 од Законот за основите на системот за осигурување на имот и лица е определено дека заедницата за осигурување на имот и лица, кај која корисникот односно сопственикот на моторно возило се осигурал, е должна да ја надомести штетата што ваквиот осигуреник е должен да ја надомести, врз основа на правните правила за одговорноста, поради употреба на моторно возило, а со став 2 на член 57 од истиот закон е пропишано, ако со овој закон не е определено поинаку, на барањата на оштетените лица да се применуваат материјалните и други одредби на прописите и правните правила за надомест на штета.

Правилата за надомест на штета се содржани во Законот за облигационите односи, кој е донесен по донесувањето на Законот за основите на системот за осигурување на имот и лица.

Според член 155 од Законот за облигационите односи штета е намалување на општествените средства односно на нечиј имот и спречувањето на нивното зголемување. Со член 941 од Законот за облигационите односи е утврдено дека, во случај на осигурување од одговорност, оштетеното лице може да бара непосредно од осигурувачот надомест на штетата што ја претрпело со настанот за кој одговара осигуреникот, но најмногу до износот на обврската на осигурувачот. Со одредбите на чл. 897-965 од Законот за облигационите односи се уредени прашањата врзани за договорот за осигурување, освен за договорот за пловидбено осигурување, што е уреден со Законот за поморската и внатрешната пловидба („Службен лист на СФРЈ“ бр. 22/77, 13/83 и 30/85) и договорот за осигурување во воздушниот сообраќај, што е регулиран со Законот за облигационите и основните материјално-правни односи во воздушната пловидба („Службен лист на СФРЈ“, бр. 22/77, и 12/85).

5. Според оцената на Уставниот суд на Југославија, согласно со член 281 став 1 точка 4 од Уставот на СФРЈ, во надлежност на федерацијата е да ги уреди договорните и други облигациони односи во областа на прометот на услуги, а бидејќи осигурувањето спаѓа во областа на услугите, имајќи ги предвид прописите за класификација на

дејностите, врз основа на кои заедниците за осигурување на имот и лица ја регистрирале својата дејност, тоа со оспорениот закон СР Србија го пречекорила овластувањето кога го уредила прашањето за височината на надоместот на штетата што ја исплатуваат заедниците за осигурување на имот и лица.

Во случај кога заедницата за пензиско и инвалидско осигурување бара надомест на штета непосредно од заедницата за осигурување на имоти и лица кога е во прашање штета настаната со употреба на моторно возило, тогаш на барање за надомест на штета, како и кога се во прашање оштетени лица, и на барања од заедницата за пензиско и инвалидско осигурување, согласно со чл. 54 и 57 од Законот за основите на системот за осигурување на имот и лица се применуваат одредбите од Законот за облигациони односи кои се однесуваат на надомест на штета и договор за осигурување, а не одредбите од оспорениот закон.

Со член 137 од оспорениот закон предвидената можност за непосредно барање за надомест на штета од Заедницата за осигурување на имот и лица произлегува од фактот дека осигурувањето на корисниците односно сопствениците на моторни возила од одговорност за штета сторена на трети лица - е задолжително осигурување. Со Законот за основите на системот за осигурување на имот и лица, кога е во прашање осигурување од одговорност на сопственици на моторни возила, пропишан е износот на кој мора да се договори осигурувањето за штетите сторени на трети лица при употреба на моторно возило, прашањето на надоместот на штетата од непознато и неосигурено возило и обврската на заедницата за осигурување за исплата на штетата. Затоа наведените одредби на оспорениот закон, со кои е пропишано за штетите што ги надоместуваат заедниците за осигурување на имот и лица на заедниците за пензиско и инвалидско осигурување да се применуваат одредбите на Законот за инвалидското и пензиското осигурување на работните луѓе кои самостојно вршат дејност со личен труд, се во спротивност со одредбите на чл. 53, 54 и член 57 став 2 од Законот за основите на системот за осигурување на имот и лица.

6. Уставниот суд на Југославија, врз основа на член 375 од Уставот на СФРЈ и член 35 од Деловникот на Уставниот суд на Југославија, на седницата одржана на 6 ноември 1985 година, со мнозинство гласови, донесе

О д л у к а

1. Се утврдува дека одредбите на член 137 од Законот за инвалидското и пензиското осигурување на работните луѓе кои самостојно вршат дејност со личен труд, во делот кој гласи „во согласност со одредбите на овој закон“, се несогласни со член 281 став 1 точка 4 од Уставот на СФРЈ и дека се спротивни со одредбите на чл. 53, 54 и 57 став 2 од Законот за основите на системот за осигурување на имот и лица („Службен лист на СФРЈ“, бр. 24/76).

2. Собранието на Социјалистичка Република Србија, во смисла на член 384 од Уставот на СФРЈ, во рок од шест месеци од денот на доставувањето на Одлуката, ќе ги усогласи одредбите на член 137 од Законот за пензиското и инвалидското осигурување со член 281 став 1 точка 4 од Уставот на СФРЈ и чл. 53, 54 и 57 став 2 од Законот за основите на системот за осигурување на имот и лица.

3. Оваа одлука Судот ја донесе во следниот состав: претседатл на Судот д-р Јосиф Трајковиќ и судии: Иван Франко, д-р Стана Ѓукиќ-Делевиќ, д-р Александар Фира, д-р Васил Гривчев, Душан Штрбац, Рамадан Враники, Милосав Стивовиќ, Божидар Булатовиќ, Славко Кухар, Мустафа Сефо, Радко Мочивник и д-р Гуро Векиќ.

У-бр. 184/83
6 ноември 1985 година
Белград

Претседател
на Уставниот суд на
Југославија,
д-р Јосиф Трајковиќ, с. р.

ОДЛУКА

ЗА ОЦЕНУВАЊЕ НА УСТАВНОСТА И СПРОТИВНОСТА НА ОДРЕДБИТЕ НА ЧЛ. 212, 213 И 214 ОД ЗАКОНОТ ЗА ПЕНЗИСКОТО И ИНВАЛИДСКОТО ОСИГУРУВАЊЕ И НА ОДРЕДБИТЕ НА ЧЛ. 93, 94 И 95 ОД ЗАКОНОТ ЗА ПЕНЗИСКОТО ОСИГУРУВАЊЕ НА ИНДИВИДУАЛНИТЕ ЗЕМЈОДЕЛЦИ СО ОДРЕДБИТЕ НА ЧЛ. 53, 54 И 57 СТАВ 2 ОД ЗАКОНОТ ЗА ОСНОВИТЕ НА СИСТЕМОТ ЗА ОСИГУРУВАЊЕ НА ИМОТ И ЛИЦА И СО ОДРЕДБИТЕ НА ЧЛ. 24, 255, 190, 191 И 941 СТАВ 1 ОД ЗАКОНОТ ЗА ОБЛИГАЦИОНИТЕ ОДНОСИ

1. Заедницата за осигурување на имоти и лица „Кроација“ од Загреб, со предлог поведе постапка за оценување на уставноста и спротивноста на одредбите на чл. 212, 213 и 214 од Законот за пензиското осигурување („Народне новине СР Хрватске“, бр. 26/83) и чл. 93, 94 и 95 од Законот за пензиското и инвалидското осигурување на индивидуални земјоделци („Народне новине СР Хрватске“, бр. 26/83). Со оспорените одредби на наведените закони, според мислењето на предлагачот, правото на заедниците на пензиското и инвалидското осигурување да бараат надомест на штета од заедниците за осигурување на имоти и лица е уредено спротивно со одредбите на Законот за облигационите односи, што се однесуваат на надоместот на штета и на одредбите на член 54 од Законот за основите на системот за осигурување на имоти и лица во кои е пропишано дека заедницата за осигурување на имоти и лица е должна да ја надомести штетата што нејзиниот осигуреник, сопственикот на моторно возило ја сторил, врз основа на правните правила за одговорност поради употребата на моторни возила. Оваа спротивност, според мислењето на предлагачот, се состои во тоа што со оспорените закони прашањето на надомест на штета е уредено така што при утврдувањето на височината на штетата, што заедниците на осигурување на имоти и лица им ја надоместуваат на заедниците на пензиското и инвалидското осигурување, ако е остварено правото од инвалидското и пензиското осигурување, не го зема предвид износот на уплатениот придонес за тоа осигурување, ниту должината на наполнетиот пензиски стаж.

Според мислењето на предлагачот инвалидското и пензиското осигурување се финансира преку придонесот за ова осигурување и на таков начин придонесите со својата висина да ги покриваат обврските од ова осигурување. Во овие придонеси треба да се засметаат и последиците од сообраќајни несреќи.

2. Со оспорените одредби се уредени прашањата врзани за обемот и висината на штетата што им се надоместува на заедниците на пензиското и инвалидското осигурување од лица што предизвикале инвалидност, телесно оштетување или смрт на осигуреникот.

Со член 212 од Законот за пензиското осигурување и со член 93 од Законот за пензиското и инвалидското осигурување на индивидуални земјоделци, е пропишано дека Заедницата за пензиското и инвалидското осигурување има право да бара надомест за нанесената ѝ штета и непосредно од заедницата за осигурување на имоти и лица во која штетникот е осигуран, а во поглед на утврдување на одговорноста за настанатата штета и за височината на фактичката штета, се применуваат одредбите од овој закон.

Со член 214 на Законот за пензиското осигурување и со член 95 од Законот за пензиското и инвалидското осигурување на индивидуални земјоделци е пропишано дека при утврдување на правото на надомест на штета нанесена на Заедницата на пензиското и инвалидското осигурување, ќе се применуваат соодветните одредби на Законот за облигационите односи, ако не се во спротивност со одредбите на наведените закони.

Со член 213 на Законот за пензиското осигурување и со член 94 од Законот за пензиското и инвалидското осигурување на индивидуалните земјоделци е пропишано дека при утврдување на височината на надоместот на штета не се зема предвид ни износот на уплатениот придонес за пензиско и инвалидско осигурување, ни должината на наполнетиот пензиски стаж на корисникот, односно на лице-

то по кое членовите на семејството стекнале право на пензија.

3. Со член 281 став 1 точка 4 од Уставот на СФРЈ е утврдено дека федерацијата ги уредува основите на облигационите односи и договори и други облигациони односи во областа на прометот на стоки и услуги, а во точка 5 на член 281 од Уставот на СФРЈ е утврдено дека федерацијата ги уредува основите на системот за осигурување на имоти и лица.

Со член 51 на Законот за основите на системот за осигурување на имоти и лица е пропишано дека осигурувањето од одговорноста за штета причинета на трети лица поради смрт, повреда на телото или здравјето, или уништување, задолжително за корисниците, односно за сопствениците на моторни возила што се регистрираат на територијата на Југославија, а со член 53 е пропишано Сојузниот извршен совет да го определува најниското осигурување на износот, на кој мора да се договори осигурувањето од одговорност.

Со член 54 на Законот за основите на системот за осигурување на имоти и лица е определено дека заедницата за осигурување на имоти и лица, при која корисникот, односно сопственикот на моторно возило се осигурал, е должна да ја надомести штетата што ваквиот осигуреник е долж да ја надомести врз основа на правните правила од одговорноста поради употребата на моторно возило, а со став 2 на член 57 од истиот закон е пропишано, дека ако со овој закон не е определено поинаку, на барањата на оштетените лица се применуваат материјалните и други одредби на прописите и правните правила за надоместот на штета.

Правилата за надоместот на штета се содржани во Законот за облигационите односи, што е донесен по Законот за основите на системот на осигурување на имоти и лица.

Според член 155 од Законот за облигационите односи штетата е намалување на општествените средства односно на нечив имот и спречување на нивното зголемување. Со член 941 од Законот за облигационите односи е утврдено дека во случај на осигурување од одговорност оштетеното лице може да бара непосредно од осигурувачот надомест на штетата што ја претрпело со настанот за кој одговара осигуреникот, но најмногу до износот на обврската на осигурувачот. Со одредбите на чл. 897 до 965 од Законот за облигационите односи се уредени прашањата врзани за договорот за осигурување, освен за договорот за пловидбено осигурување што е уреден со Законот за поморската и внатрешната пловидба („Службен лист на СФРЈ“, бр. 22/77, 13/82 и 30/85) и договорот за осигурување во воздушниот сообраќај, што е регулиран со Законот за облигационите и основните материјално-правни односи во воздушната пловидба („Службен лист на СФРЈ“, бр. 22/77 и 12/85).

4. Според оцената на Уставниот суд на Југославија, согласно со член 281 став 1 точка 4 од Уставот на СФРЈ, Федерацијата е надлежна да ги уредува договорните и други облигациони односи во областа на прометот на услуги, па бидејќи според прописите за класификација на дејностите осигурувањето спаѓа во областа на услуги, врз основа на кои заедниците за осигурување на имоти и лица ја регистрирале својата дејност, Социјалистичка Република Хрватска го пречекорила овластувањето уредувајќи го прашањето за височината на надоместот на штета, што го исплатуваат заедниците за осигурување на имоти и лица.

Во случајот кога заедницата на пензиското и инвалидското осигурување бара надомест за штетата непосредно од заедницата за осигурување на имоти и лица, кога е во прашање штета настаната со употребата на моторно возило, тогаш на барањето за надомест на штетата како и кога се во прашање оштетени лица, и на барањата од заедницата на пензиското и инвалидското осигурување согласно со чл. 54 и 57 од Законот за основите на системот за осигурување на имоти и лица се применуваат одредбите на Законот за облигационите односи, што се однесуваат на надоместот на штета и на договорот за осигурување, а не одредбите на оспорениот закон.

Во оспорените одредби на Законот предвидената можност на непосредно барање за надомест на штетата од заедницата на осигурување на имоти и лица произлегува од фактот дека осигурувањето на корисникот, односно на сопственикот на моторни возила од одговорноста за штетата причинета на трети лица е задолжително осигурување. Со законот за основите на системот за осигурување на имоти и лица, кога е во прашање осигурување од одговорноста на сопствениците на моторни возила, е пропишан износот на кој мора да се договори осигурувањето за штетата причинета на трети лица при употребата на моторно возило, прашањето на надомест на штета од непознато или неосигурано возило и обврската на заедницата за осигурување за исплата на штетата, па затоа наведените одредби на оспорениот закон, со кои е пропишано за штетите што заедниците за осигурување на имоти и лица им ги надоместуваат на заедниците на пензиското и инвалидското осигурување, да се применуваат одредбите на оспорените закони, се во спротивност со одредбите на чл. 53, 54 и 57 од Законот за основите на системот за осигурување на имоти и лица.

5. Уставниот суд на Југославија, врз основа на член 375 од Уставот на СФРЈ и член 35 од Деловникот на Уставниот суд на Југославија, на седницата одржана на 6 ноември 1985 година, со мнозинство на гласови донесе,

Одлука

1. Се утврдува дека одредбите на член 212 став 3 од Законот за пензиското осигурување и одредбите на член 93 став 4 од Законот за пензиското и инвалидското осигурување на индивидуалните земјоделци се несогласни со член 281 став 1 точка 4 од Уставот на СФРЈ и дека се во спротивност со одредбите на чл. 53, 54 и 57 став 2 од Законот за основите на системот за осигурување на имоти и лица („Службен лист на СФРЈ“, бр. 24/76).

2. Саборот на Социјалистичка Република Хрватска во смисла на член 384 од Уставот на СФРЈ, во рок од шест месеци од денот на доставување на одлуката, ќе ги усогласи наведените одредби со член 281 став 1 точка 4 од Уставот на СФРЈ и чл. 53, 54 и 57 став 2 од Законот за основите на системот за осигурување на имоти и лица.

3. Оваа одлука Судот ја донесе во следнат состав: претседател на Судот д-р Јосиф Трајковиќ и судии: Иван Франко, д-р Стана Гукиќ-Делевиќ, д-р Александар Фира, д-р Васил Гривчев, Душан Штрбац, Рамадан Враники, Милосав Стијовиќ, Божидар Булатовиќ, Славко Кухар, Мустафа Сефо, Радко Мочивник и д-р Гуро Векиќ.

У-бр. 161/84
6 ноември 1985 година
Белград

Претседател
на Уставниот суд на
Југославија,
д-р Јосиф Трајковиќ, с. р.

ОДЛУКА

ЗА ОЦЕНУВАЊЕ НА УСТАВНОСТА НА ЗАКОНОТ ЗА ПРИВРЕМЕНА ЗАБРАНА НА РАСПОЛАГАЊЕТО СО ДЕЛ ОД ОПШТЕСТВЕНИТЕ СРЕДСТВА ЗА ИСПЛАТА НА ЛИЧНИТЕ ДОХОДИ ВО 1984 ГОДИНА И ОЦЕНУВАЊЕ НА ЗАКОНИТОСТА НА ПРАВИЛНИКОТ ЗА НАЧИНОТ НА УТВРДУВАЊЕ НА СРЕДСТВАТА ЗА ИСПЛАТА НА АКОНТАЦИИТЕ НА ЧИСТИТЕ ЛИЧНИ ДОХОДИ ВО 1984 ГОДИНА ОД СТРАНА НА КОРИСНИКОТ НА ОПШТЕСТВЕНИ СРЕДСТВА КОЈ НЕ ГИ НАМИРИЛ ВТАСАНИТЕ ОБВРСКИ ИЛИ КОЈ ИСКАЖАЛ НЕПОКРИЕНА ЗАГУБА ВО ЗАВРШНАТА СМЕТКА ВО 1983 ГОДИНА

1. Работните организации „Горишке опекарне“, од Буковице, и Индустијата на текстил „Нонча Камишова“ од Титов Велес, покрената постапка за оценување на уставноста на Законот за привремена забрана на располагање-

то со дел од општествените средства за исплата на личните доходи во 1984 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 20/84) и оцена на уставноста и законитоста на Правилникот за начинот на утврдување на средствата за исплата на аконтациите на чистите лични доходи во 1984 година од страна на корисникот на општествени средства кој не ги намирал втасаните обврски или искажал непокриена загуба во завршната сметка за 1983 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 25/85).

Работната организација „Горишке опекарне“ во предлогот наведе дека одредбите на чл. 4 и 5 од оспорениот закон не се согласни со Уставот на СФРЈ и со Законот за санација и престанок на организациите на здружен труд („Службен лист на СФРЈ“, бр. 41/80, 25/81, 66/81, 28/83 и 20/84) бидејќи со овие одредби е пропишана забрана на располагањето со дел од средствата за лични доходи во 1984 година во оние организации кои во 1983 година во своето работење искажале загуба и покрај тоа што таа загуба ја намириле во согласност со прописите за санација, како и затоа што оспорените одредби влегоа во сила на 21 април а се применуваат наназад, од 1 март 1984 година.

Работната организација „Нонча Камишова“ ја оспори уставноста на наведениот закон и уставноста и законитоста на наведениот правилник зашто смета дека врз неликвидноста во стопанството, па и во нивната работна организација влијаеле фактори на кои работниците не можеле да влијаат.

2. Во одговорот на предлозите на овластените предлагачи Собранието на СФРЈ наведува дека одредбите на член 4 став 1 и член 5 од Законот за привремена забрана на располагањето со дел од општествените средства за исплата на личните доходи во 1984 година се во согласност со Уставот на СФРЈ. Оспорениот закон е донесен врз основа на член 267 од Уставот на СФРЈ и нема ретроактивно дејство зашто исплатениот личен доход во текот на годината претставува само аконтација и може да се користи во текот на годината.

Покрај изнесеното во одговорот е укажано дека не би можело да се постави прашањето за уставноста на одделните одредби од оспорениот закон, поради евентуална ретроактивност, зашто со член 211 став 2 од Уставот на СФРЈ е предвидено со Законот да може да се определи одделни негови одредби, ако тоа го бара општ интерес, да имаат повратно дејство.

3. Со одредбите на член 4 од оспорениот закон, на организациите на здружен труд, кои во завршната сметка за 1983 година имаат непокриена загуба во работењето, им е забрането да располагаат со дел од општествените средства за исплатување на месечните аконтации на чистите лични доходи за периодот од 1 март до 31 декември 1984 година над износот на просечно месечно исплатените аконтации на чистите лични доходи во 1983 година, зголемен за 50% од растежот на исплатените аконтации на чистите лични доходи во општествениот сектор, што за територијата на републиката односно на автономната покраина ќе го утврди Службата за општествено книговодство за периодот од 1 октомври 1983 година до последниот ден во претходното тромесечје од 1984 година во однос на истиот период од претходната година.

Во точка 2 член 5 од оспорениот закон е пропишано дека од забраната на располагање, утврдена во член 4, се изземаат, во смисла на Одлуката за единствената класификација на дејностите, одделни гранки на дејностите, како и организациите кои до 30 септември 1984 година ќе ја покријат загубата, искажана по завршната сметка за 1983 година и во периодичната пресметка за периодот јануари-септември 1984 година не ќе искажат дека работат со загуба.

Со одредбите на член 267 став 1 алинеја 3 од Уставот на СФРЈ е утврдено дека со сојузен закон, кога е тоа неопходно, може заради спречување и отстранување на поголеми растројства во стопанството да се пропише привремена забрана на располагањето со дел од општествените средства за потрошувачка или со дел од општествените средства за финансирање на проширената репродукција од страна на организациите на здружен труд и другите корисници на општествени средства.

Според оцената на Уставниот суд на Југославија немирувањето на паричните обврски и загубите во работењето можат да бидат причина за растројства во стопанството, па оспорениот закон, според оцената на Уставниот суд на Југославија, е донесен во согласност со член 267 став 1 алинеја 3 од Уставот на СФРЈ.

Освен тоа, со одредбите на член 21 став 3 од Уставот на СФРЈ е утврдено дека со законот може да се утврдат мерки со кои се спречуваат или отстрануваат растројствата во општествената репродукција, предизвикани со распоредување на доходот односно со распределба на средствата за лични доходи.

Оспорениот закон влезе во сила на 21 април 1984 година, а според одредбите на член 4 организациите на здружен труд кои имале загуба по завршната сметка а ги исплатиле личните доходи според своите правилници се должни во наредните три месеци износот на средствата за личните доходи да го усогласат со одредбите на оспорениот закон. Во став 1 член 134 од Законот за здружениот труд е определено дека работниците во текот на годината привремено го утврдуваат и исплатуваат личниот доход, како аконтација за периодите утврдени со самоуправниот општ акт, со тоа што тие периоди не можат да бидат подолги од еден месец, а во член 135 од Законот за здружениот труд е пропишано дека конечната пресметка на личниот доход за секој работник во основната организација се утврдува при утврдувањето на завршната сметка. Имајќи во предвид ваков начин на пресметка на личните доходи, утврден во Законот за здружениот труд, ограничувањето на личните доходи пропишано со оспорениот закон, според оцената на Уставниот суд на Југославија, нема ретроактивно дејство.

Уставниот суд на Југославија согласно со член 375 од Уставот на СФРЈ не е надлежен да ја оценува согласноста на оспорениот закон со Законот за санација и престанување на организациите на здружен труд.

4. Оспорениот правилник, врз основа на овластувањето од член 7 став 2 од оспорениот закон, го донесе сојузниот секретар за финансии и во него се пропишани начинот и техниката на пресметка на средствата за исплата на аконтацијата на личните доходи за 1984 година од страна на корисникот на општествени средства кој не ги намирал втасаните обврски или искажал непокриена загуба во завршната сметка за 1983 година. Според оцената на Уставниот суд на Југославија Правилникот за начинот на утврдување средствата за исплата на аконтациите на чистите лични доходи во 1984 година од страна на корисникот на општествени средства кој не ги намирал втасаните обврски или искажал непокриена загуба во завршната сметка за 1983 година е согласен со Уставот на СФРЈ и со оспорениот закон.

5. Врз основа на член 375 од Уставот на СФРЈ и член 35 од Деловникот на Уставниот суд на Југославија Уставниот суд на Југославија, на седницата одржана на 11 декември 1985 година, донесе едногласно, без одржување на јавна расправа,

О д л у к а

Се одбиваат предлозите на Работната организација „Горишке опкарне“ од Буковица и Индустријата на текстил „Нонча Камишова“ од Титов Велес, Уставниот суд на Југославија да утврди дека Законот за привремена заштита на располагањето со дел од општествените средства за исплата на личните доходи во 1984 година е несогласен со Уставот на СФРЈ и дека Правилникот за начинот на утврдување на средствата за исплата на аконтациите на чистите лични доходи во 1984 година од страна на корисникот на општествени средства кој не ги намирал втасаните обврски или кој искажал непокриена загуба во завршната сметка е несогласен со Уставот на СФРЈ и со Законот.

Оваа одлука Уставниот суд на Југославија ја донесе во следниот состав: претседател на Судот д-р Јосиф Трајковиќ и судии: Радко Мочивник, д-р Васил Гривчев, д-р Александар Фира, д-р Стана Гукиќ-Делевиќ, Милосав Стијовиќ, Јаким Спировски, Божидар Булатовиќ, Мустафа

Сефо, Славко Кухар, Рамадан Враниќи, Душан Штрбац и Иван Франко.

У-бр. 276/84 и 277/84
11 декември 1985 година
Белград

Претседател
на Уставниот суд на
Југославија,
д-р Јосиф Трајковиќ, с. р.

О Д Л У К А

ЗА ОЦЕНУВАЊЕ НА УСТАВНОСТА И СПРОТИВНОСТА НА ОДРЕДБИТЕ НА ЧЛЕН 171 СТАВ 2, НА ЧЛЕН 172 СТАВ 2 И НА ЧЛЕН 173 ОД ЗАКОНОТ ЗА ИНВАЛИДСКОТО И ПЕНЗИСКОТО ОСИГУРУВАЊЕ НА РАБОТНИЦИТЕ СО ОДРЕДБИТЕ НА ЧЛ. 53, 54 И 57 СТАВ 2 ОД ЗАКОНОТ ЗА ОСНОВИТЕ НА СИСТЕМОТ НА ОСИГУРУВАЊЕ НА ИМОТИ И ЛИЦА И СО ОДРЕДБИТЕ НА ЧЛ. 24, 155, 190, 191 И 941 СТАВ 1 ОД ЗАКОНОТ ЗА ОБЛИГАЦИОНИТЕ ОДНОСИ

1. Со предлогот на Заедницата за осигурување на имоти и лица „Дунав“ од Белград, поведена е постапка за оценување на уставноста и спротивноста на одредбите на член 172 став 2, на член 172 став 2 и на член 173 од Законот за инвалидското и пензиското осигурување на работниците („Службен гласник на СР Србија“, број 13/83) со одредбите на чл. 53, 54 и 57 од Законот за основите на системот за осигурување на имоти и лица и со одредбите на чл. 24, 155, 190, 191 и 941 став 1 од Законот за облигационите односи.

Предлагачот наведе дека оспорените одредби на Законот се несогласни со член 281 став 1 точка 4 од Уставот на СФРЈ, зашто смета дека Републиката ги пречекорила своите овластувања со тоа што ги уредила основите на облигационите односи, за кои е овластена да ги уреди Федерацијата. Според неговото мислење не се во прашање облигациони односи кои врз основа на член 24 од Законот за облигационите односи, ги уредуваат републиките односно автономните покраини со свој закон.

Со оспорениот закон прашањето за надомест на штетата е уредено така што при утврдувањето на височината на штетата, што им ја надоместуваат заедниците за осигурување на имоти и лица на заедниците на пензиското и инвалидското осигурување, ако е остварено правото од инвалидското и пензиското осигурување, не се зема предвид износот на уплатениот придонес за тоа осигурување, ниту должината на наполнетиот пензиски стаж.

На овој начин, според наводите во предлогот, прашањето за надомест на наведената штета е решено спротивно со член 54 од Законот за основите на системот за осигурување на имоти и лица и со чл. 155, 190, 191 и 941 став 2 од Законот за облигационите односи зашто член 54 од Законот за основите на системот за осигурување на имоти и лица упатува дека во случај на осигурување од одговорност, надоместот на штетата ќе се врши врз основа на правните правила за надомест на штета, односно врз основа на Законот за облигационите односи, во кој се содржани правилата за надомест на штета.

2. Со член 171 став 2 на оспорениот закон е пропишано дека заедницата на инвалидското и пензиското осигурување има право да бара надомест на сторената штета од лице што предизвикало инвалидност, телесно оштетување или смрт на осигуреник, ако според тој основ е остварено правото од пензиското и инвалидското осигурување. При утврдувањето на височината на штетата, не се земаат предвид износите на уплатениот придонес за тоа осигурување, ниту должината на наполнетиот пензиски стаж.

Со член 172 став 2 е пропишано дека заедницата на пензиското и инвалидското осигурување може да бара штетата, што се состои во обврска за плаќање на инвалидска и семејна пензија, како и друго трајно парично давање, да се надомести во еден вкупен износ. Овој износ се пресметува според височината на признатата пензија како и

според друго трајно парично давање и според веројатното просечно користење на тие права, а со член 173 е определено заедницата на пензиското и инвалидското осигурување да има право да бара надомест на штета и непосредно од Заедницата за осигурување на имоти и лица, настаната со употреба на моторно возило, во согласност со одредбите на овој закон.

3. Во одговорот на Собранието на Социјалистичка Република Србија, на предлог од овластениот предлагач, се наведува дека со одредбите на член 24 од Законот за облигационите односи е утврдено дека на облигационите односи, што се утврдуваат со републички односно покраински закони, нема да се применуваат одредбите на општиот дел од овој закон во прашањата кои, со оглед на посебната природа на определени облигационни односи, поинаку се уредени со републичкиот односно покраинскиот закон. Во оспорениот закон се уредени облигационите односи што имаат посебна правна природа, а одредбите на чл. 24, 155, 190 и 191 се одредби на општиот дел од Законот за облигационите односи, па оспорените одредби не се во спротивност со овие одредби. Тоа што во оспорените одредби е поинаку уредено прашањето за утврдување височината на штетата, не значи дека Заедницата на пензиското и инвалидското осигурување може да ја надомести штетата во височината што ја бара. Оваа заедница може да ја надомести штетата само до износот на обврската на осигурувачот, како што е тоа утврдено со Законот за облигационите односи.

4. Со член 281 став 1 точка 4 од Уставот на СФРЈ е утврдено дека Федерацијата ги уредува основите на облигационите односи и договорните и други облигационни односи во областа на прометот на стоки и услуги, а со точка 5 член 281 од Уставот на СФРЈ е утврдено дека Федерацијата ги уредува основите на системот за осигурување на имоти и лица.

Со член 51 од Законот за основите на системот за осигурување на имоти и лица е пропишано дека осигурувањето од одговорност за штета сторена на трети лица поради смрт, повреда на тело, или здравје, или уништување, на имот е задолжително за корисниците односно сопствениците на моторни возила што се регистрираат на територијата на Југославија, а со член 53 е пропишано дека Сојузниот извршен совет ги определува најниските осигурани износи на кои мора да се договори осигурување од одговорност.

Со член 54 од Законот за основите на системот за осигурување на имоти и лица е определено дека заедницата за осигурување на имоти и лица, кај која корисникот односно сопственикот на моторни возила се осигурал, е должна да ја надомести штетата што ваквиот осигуреник е должен да ја надомести, врз основа на правните правила за одговорноста поради употреба на моторно возило, а со став 2 член 57 од истиот закон е пропишано дека, ако со овој закон не е определено поинаку, на барањето на оштетените лица се применуваат материјалните и другите одредби на прописите и правните правила за надомест на штети.

Правилата за надомест на штети се содржани во Законот за облигационите односи што е донесен по донесувањето на Законот за основите на системот за осигурување на имоти и лица.

Според член 155 од Законот за облигационите односи, штета е намалување на општествените средства односно нечиј имот, и спречување на нивното зголемување. Со член 941 од Законот за облигационите односи е утврдено дека, во случај на осигурување од одговорност, оштетеното лице може да бара непосредно од осигурувачот надомест за штета што ја претрпело со настанот за кој одговара осигуреникот, но најмногу до износот на обврската на осигурувачот. Со одредбите на чл. 897 до 965 од Законот за облигационите односи се уредени прашања врзани за договорот за осигурување, освен за договорот за пловидбено осигурување, што е уреден со Законот за поморската и внатрешната пловидба („Службен лист на СФРЈ”, број 22/77, 13/82 и 30/85) и договорот за осигурување во воздушниот сообраќај што е регулиран со Законот за облигационите и основните материјално-правни односи во воздушната пловидба („Службен лист на СФРЈ”, бр. 22/77 и 12/85).

5. Според оцената на Уставниот суд на Југославија, согласно со член 281 став 1 точка 4 од Уставот на СФРЈ, во надлежност на Федерацијата е да ги уреди договорните и другите облигационни односи во областа на прометот на услуги, а бидејќи осигурувањето спаѓа во областа на услугите, имајќи ги предвид прописите за класификација на дејноста, врз основа на кои заедниците за осигурување на имоти и лица ја регистрирале својата дејност, па со оспорениот закон, СР Србија го пречекори овластувањето кога го уреди прашањето за височината на надоместот на штетата што ја исплаќа заедницата за осигурување на имоти и лица.

Во случај кога Заедницата на пензиското и инвалидското осигурување бара надомест на штета непосредно од Заедницата за осигурување на имоти и лица, кога е во прашање штета настаната со употреба на моторно возило, тогаш на барањето за надомест на штетата, како и кога се во прашање оштетени лица, и на барањата од заедницата на пензиското и инвалидското осигурување, согласно со чл. 54 и 57 од Законот за основите на системот за осигурување на имоти и лица, се применуваат одредбите на Законот за облигационите односи, кои се однесуваат на надоместот на штета и договорот за осигурување, а не одредбите на оспорениот закон.

Со член 173 од оспорениот закон предвидената можност на непосредно барање за надомест на штета од Заедницата за осигурување на имоти и лица, произлегува од фактот дека осигурувањето на корисниците односно сопствениците на моторни возила од одговорност за штета сторена на трети лица е задолжително осигурување. Со Законот за основите на системот за осигурување на имоти и лица, кога е во прашање осигурување од одговорност на сопственици на моторни возила, пропишан е износот на кој мора да се уговори осигурување за штета сторена на трети лица при употреба на моторно возило, прашањето за надомест на штетата од непознато и неосигурано возило и обврската на заедницата за осигурување за исплата на штетата. Затоа наведените одредби на оспорениот закон, со кој е пропишано дека за штетите што им ги надоместуваат заедниците за осигурување на имоти и лица на заедниците на пензиското и инвалидското осигурување, се применуваат одредбите на Законот за пензиското и инвалидското осигурување на работниците, се во спротивност со одредбите на чл. 53, 54 и на член 57 став 2 од Законот за основите на системот за осигурување на имоти и лица.

6. Уставниот суд на Југославија, врз основа на член 375 од Уставот на СФРЈ и на член 35 од Деловникот на Уставниот суд на Југославија, на седницата одржана на 6 ноември 1985 година донесе со мнозинство гласови

ОДЛУКА

1. Се утврдува дека одредбите на член 173 од Законот за пензиското и инвалидското осигурување на работниците, во делот кој гласи: „во согласност со одредбите на овој закон”, се несогласни со член 281 став 1 точка 4 од Уставот на СФРЈ и дека се во спротивност со одредбите на чл. 53, 54, 57 став 2 од Законот за основите на системот за осигурување на имоти и лица, („Службен лист на СФРЈ”, бр. 24/76).

2. Собранието на Социјалистичка Република Србија, во смисла на член 384 од Уставот на СФРЈ, во рок од шест месеци од денот на доставувањето на Одлуката, ќе ги усогласи одредбите на член 173 со член 281 став 1 точка 4 од Уставот на СФРЈ и со чл. 53, 54 и 57 став 2 од Законот за основите на системот за осигурување на имоти и лица.

3. Оваа одлука Судот ја донесе во следниот состав: претседател на Судот д-р Јосиф Трајковиќ и судии: Иван Франко, д-р Стана Ѓукиќ-Делевиќ, д-р Александар Фира, д-р, Васил Гривчев, Душан Штрбац, Рамадан Враниќи, Милосав Стијовиќ, Божидар Булатовиќ, Славко Кухар, Мустафа Сефо, Радко Мочивник и д-р Гуро Векиќ.

У-бр. 183/83

6 ноември 1985 година
Белград

Претседател
на Уставниот суд на Југославија,
д-р Јосиф Трајковиќ, с. р.

ОДЛУКА

ЗА ОЦЕНУВАЊЕ НА УСТАВНОСТА НА ОДРЕДБАТА НА ЧЛЕН 36 ОД ПРАВИЛНИКОТ ЗА КОРИСТЕЊЕ СРЕДСТВА ЗА ЗАЕДНИЧКА ПОТРОШУВАЧКА ЗА СТАНБЕНИ ПОТРЕБИ, СО ОСНОВИ И МЕРИЛА ЗА РАСПРЕДЕЛБА НА СТАНОВИ И СТАНБЕНИ КРЕДИТИ ВО ОСНОВНАТА ОРГАНИЗАЦИЈА НА ЗДРУЖЕН ТРУД „ИЗРАДА ПРОИЗВОДА“, ВО СОСТАВ НА СЛОЖЕНАТА ОРГАНИЗАЦИЈА НА ЗДРУЖЕН ТРУД „ЈЕДИНСТВО“, ОД ЗАГРЕБ, И НА ОДРЕДБАТА НА ЧЛЕН 20 СТАВ 2 ОД САМОУПРАВНАТА СПОГОДБА ЗА ЗАЕДНИЧКИТЕ ОСНОВИ И КРИТЕРИУМИ ЗА РАСПРЕДЕЛБА НА СТАНОВИ И СТАНБЕНИ КРЕДИТИ ВО ЗДРУЖЕНИОТ ТРУД НА ГРАД ЗАГРЕБ ОД 1978 ГОДИНА

1. Уставниот суд на Југославија, со решението У. бр. 168/84 од 11 јули 1984 година, поведе постапка за оценување на уставноста на одредбата на член 36 од Правилникот за користење средства за заедничка потрошувачка за станбени потреби, со основи и мерила за распределба на станови и станбени кредити во Основната организација на здружен труд „Израда производа“, во состав на Сложената организација на здружен труд „Јединство“, од Загреб, и на одредбата од член 20 став 2 од Самоуправната спогодба за заедничките основи и критериуми за распределба на станови и станбени кредити во здружениот труд на град Загреб од 1978 година.

2. Со одредбата на член 36 од Правилникот за користење средства за заедничка потрошувачка за станбени потреби, со основи и мерила за распределба на станови и станбени кредити во Основната организација на здружен труд „Израда производа“, во состав на Сложената организација на здружен труд „Јединство“, од Загреб, како и со одредбата на член 20 став 2 од Самоуправната спогодба за заедничките основи и критериуми за распределба на станови и станбени кредити во здружениот труд на град Загреб, е утврдено различно вреднување на работниот стаж, како еден од критериумите за утврдување на редот на првенство за доделување станови и кредити за станбена изградба, така што работниот стаж остварен во основната организација во која работникот добива стан се вреднува 25% повеќе од работниот стаж остварен во други организации и заедници.

3. Својот став за различното вреднување на работниот стаж Уставниот суд на Југославија го изнесе во Одлуката У-број 144/79 од 5 октомври 1983 година („Службен лист на СФРЈ“, број 59/83), со која утврди дека одредбите на самоуправниот општ акт, со кои различно се вреднуваат годините на работниот стаж остварен во организацијата на здружен труд во која работникот работи од годините на работниот стаж остварен во други организации и заедници, се несогласни со Уставот на СФРЈ.

Бидејќи оспорените одредби на член 36 од Правилникот и на член 20 став 2 од Самоуправната спогодба се однесуваат на различното вреднување на работниот стаж, и според оцената на Уставниот суд, тие не се согласни со Уставот на СФРЈ од истите причини што се дадени во образложението на Одлуката на Уставниот суд на Југославија У-број 144/79 од 5 октомври 1983 година, на која се упатува.

4. Уставниот суд на Југославија, врз основа на член 375 од Уставот на СФРЈ, на седницата одржана на 20 ноември 1985 година, донесе

Одлука

1. Се укинуваат одредбите на член 36 од Правилникот за користење средства за заедничка потрошувачка за станбени потреби, со основи и мерила за распределба на станови и станбени кредити во Основната организација на здружен труд „Израда производа“, во состав на Сложената организација на здружен труд „Јединство“ во Загреб, како и одредбите на член 20 став 2 од Самоуправната спогодба за заедничките основи и критериуми за распределба на станови и станбени кредити во здружениот труд на град Загреб од 1978 година.

2. Оваа одлука ќе се објави во „Службен лист на СФРЈ“, и на начин на кој се објавени самоуправните општи акти чии одредби се укинуваат.

3. Оваа одлука Уставниот суд на Југославија ја донесе во состав: д-р Јосиф Трајковиќ, претседател на Уставниот суд на Југославија, и судии: Божидар Булатовиќ, д-р Стана Гукиќ-Делевиќ, д-р Васил Гривчев, Славко Кухар, Радко Мочивник, Мустафа Сефо, Милосав Стијовиќ, Јаким Спировски, Иван Франко, Рамадан Враниќи и Душан Штрабац.

У. бр. 168/84
20 ноември 1985 година
Белград

Претседател
на Уставниот суд на
Југославија,
д-р Јосиф Трајковиќ, с.р.

По извршеното срамнување со изворниот текст е утврдено дека во текстот на Одлуката за начинот на формирање на цените на производите од увоз, објавена во „Службен лист на СФРЈ“, бр. 74/85, се поткраднала долунаведената грешка, па се дава

ИСПРАВКА

НА ОДЛУКАТА ЗА НАЧИНОТ НА ФОРМИРАЊЕ НА ЦЕНИТЕ НА ПРОИЗВОДИТЕ ОД УВОЗ

По точка 8 треба да се додаде по грешка изоставена-та точка 9, која гласи:

„Оваа одлука влегува во сила на 1 јануари 1986 година“.

Од Сојузниот комитет за законодавство, Белград 10 јануари 1986 година.

По извршеното срамнување со изворниот текст е утврдено дека во текстот на Одлуката за измени на Одлуката за начинот на преземање, собирање и чување на моторни и приклучни возила и нивни делови, за продажбата на тие возила и делови и за распоредот на средствата добиени со таа продажба, објавена во „Службен лист на СФРЈ“, бр. 61/85, се поткрала долунаведената грешка, та се дава

ИСПРАВКА

НА ОДЛУКАТА ЗА ИЗМЕНИ НА ОДЛУКАТА ЗА НАЧИНОТ НА ПРЕЗЕМАЊЕ, СОБИРАЊЕ И ЧУВАЊЕ НА МОТОРНИ И ПРИКЛУЧНИ ВОЗИЛА И НИВНИ ДЕЛОВИ, ЗА ПРОДАЖБАТА НА ТИЕ ВОЗИЛА И ДЕЛОВИ И ЗА РАСПОРЕДОТ НА СРЕДСТВАТА ДОБИЕНИ СО ТАА ПРОДАЖБА

Во точка 2 се додава погрешно изоставениот став 2, кој гласи:

„Во одредбата под 2 ставот 1 се брише.“

Од Сојузниот комитет за законодавство, Белград, 8 јануари 1986 година.

По извршеното срамнување со изворниот текст е утврдено дека во текстот на Наредбата за начинот на усогласување на пријавите за склучените договори за надворешнотрговски промет поднесени до 31 декември 1985 година со прописите што се применуваат во 1986 година, објавена во „Службен лист на СФРЈ“, бр. 72/85, се поткраднала долунаведената грешка, та се дава

ИСПРАВКА

НА НАРЕДБАТА ЗА НАЧИНОТ НА УСОГЛАСУВАЊЕ НА ПРИЈАВИТЕ ЗА СКЛУЧЕНИТЕ ДОГОВОРИ ЗА НАДВОРЕШНОТРГОВСКИ ПРОМЕТ ПОДНЕСЕНИ ДО 31 ДЕКЕМВРИ 1985 ГОДИНА СО ПРОПИСИТЕ ШТО СЕ ПРИМЕНУВААТ ВО 1986 ГОДИНА

Во точка 9 во одредбата под б) зборовите: „извозот и“, треба да се бришат.

Од Сојузниот комитет за законодавство, Белград, 8 јануари 1986 година.

УКАЗИ

Врз основа на член 315 точка 5 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, Претседателството на Социјалистичка Федеративна Република Југославија донесува

УКАЗ

ЗА ОТПОВИК ОД ДОЛЖНОСТА ИЗВОНРЕДЕН И ОПОЛНОМОШТЕН АМБАСАДОР НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА ВО РЕПУБЛИКА ФИНСКА И ЗА НАЗНАЧУВАЊЕ ИЗВОНРЕДЕН И ОПОЛНОМОШТЕН АМБАСАДОР НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА ВО РЕПУБЛИКА ФИНСКА

I

Се отповикува
Младен Божиќ од должноста извонреден и ополномоштен амбасадор на Социјалистичка Федеративна Република Југославија во Република Финска.

II

Се назначува
Иван Тошевски, досегашен републички советник во Извршниот совет на Собранието на Социјалистичка Република Македонија, за извонреден и ополномоштен амбасадор на Социјалистичка Федеративна Република Југославија во Република Финска.

III

Сојузниот секретар за надворешни работи ќе го изврши овој указ.

IV

Овој указ влегува во сила веднаш.

У бр. 43
3 декември 1985 година
Белград

Претседател
на Претседателството на
СФРЈ,
Радован Влајковиќ, с.р.

Врз основа на член 315 точка 5 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, Претседателството на Социјалистичка Федеративна Република Југославија донесува

УКАЗ

ЗА ОТПОВИК ОД ДОЛЖНОСТА ИЗВОНРЕДЕН И ОПОЛНОМОШТЕН АМБАСАДОР НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА ВО РЕПУБЛИКА КЕНИЈА И ЗА НАЗНАЧУВАЊЕ ИЗВОНРЕДЕН И ОПОЛНОМОШТЕН АМБАСАДОР НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА ВО РЕПУБЛИКА КЕНИЈА

I

Се отповикува
Зоран Жагар од должноста извонреден и ополномоштен амбасадор на Социјалистичка Федеративна Република Југославија во Република Кенија.

II

Се назначува
Бохумил Бернашек, досегашен директор на Загребскиот велосаеа, за извонреден и ополномоштен амбасадор на Социјалистичка Федеративна Република Југославија во Република Кенија.

III

Сојузниот секретар за надворешни работи ќе го изврши овој указ.

IV

Овој указ влегува во сила веднаш.

У бр. 44
4 декември 1985 година
Белград

Претседател
на Претседателството на
СФРЈ,
Радован Влајковиќ, с.р.

Врз основа на член 315 точка 5 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, Претседателството на Социјалистичка Федеративна Република Југославија донесува

УКАЗ

ЗА ОТПОВИК ОД ДОЛЖНОСТА ИЗВОНРЕДЕН И ОПОЛНОМОШТЕН АМБАСАДОР НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА ВО СОЦИЈАЛИСТИЧКА РЕПУБЛИКА БУРМАНСКА УНИЈА И ЗА НАЗНАЧУВАЊЕ ИЗВОНРЕДЕН И ОПОЛНОМОШТЕН АМБАСАДОР НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА ВО СОЦИЈАЛИСТИЧКА РЕПУБЛИКА БУРМАНСКА УНИЈА

I

Се отповикува
Ранко Радуловиќ од должноста извонреден и ополномоштен амбасадор на Социјалистичка Федеративна Република Југославија во Социјалистичка Република Бурманска Унија.

II

Се назначува
Бранко Вулетиќ, специјален советник – ополномоштен министер во Сојузниот секретаријат за надворешни работи за извонреден и ополномоштен амбасадор на Социјалистичка Федеративна Република Југославија во Социјалистичка Република Бурманска Унија.

III

Сојузниот секретар за надворешни работи ќе го изврши овој указ.

IV

Овој указ влегува во сила веднаш.

У бр. 45
декември 1985 година
Белград

Претседател
на Претседателството на
СФРЈ,
Радован Влајковиќ, с.р.

СОДРЖИНА

Страна

1. Уредба за измена на Уредбата за зголемување, намалување, односно укинување на стапките на основниот данок на промет на определени производи

	Страна	Страна	
2. Одлука за определување на највисокото ниво на цените на нафта и нафтени деривати — — — —	1	Одлука за оценување на уставноста и спротивноста на одредбите на член 171 став 2, на член 172 став 2 и на член 173 од Законот за инвалидското и пензиското осигурување на работниците со одредбите на чл. 53, 54 и 57 став 2 од Законот за основите на системот за осигурување на имоти и лица и со одредбите на чл. 24, 155, 190, 191 и 941 став 1 од Законот за облигационите односи — — — —	8
3. Решение за утврдување на опремата што е ослободена од плаќање на царина врз основа на член 27 став 2 точка 2 од Царинскиот закон — — — —	4	Одлука за оценување на уставноста на одредбата на член 36 од Правилникот за користење средства за заедничка потрошувачка за станбени потреби, со основи и мерила за распределба на станови и станбени кредити во Основната организација на здружен труд „Израда производа“, во состав на Сложената организација на здружен труд „Јединство“, од Загреб, и на одредбата на член 20 став 2 од Самоуправната спогодба за заедничките основи и критериуми за распределба на станови и на станбени кредити во здружениот труд на град Загреб од 1978 година — — — — —	10
Одлука за оценување на уставноста и спротивноста на одредбите на член 135 став 2, член 136 став 2 и член 137 од Законот за инвалидското и пензиското осигурување на работните луѓе кои самостојно вршат дејност со личен труд со одредбите на чл. 53, 54 и 57 став 2 од Законот за основите на системот за осигурување на имот и лица и со одредбите на чл. 24, 155, 190, 191 и 941 став 1 од Законот за облигационите односи — — — — —	4	Исправка на Одлуката за начинот на формирање на цените на производите од увоз — — — — —	10
Одлука за оценување на уставноста и спротивноста на чл. 212, 213 и 214 од Законот за пензиското и инвалидското осигурување и на одредбите на чл. 93, 94 и 95 од Законот за пензиското осигурување на индивидуалните земјоделци со одредбите на чл. 53, 54 и 57 став 2 од Законот за основите на системот за осигурување на имот и лица и со одредбите на чл. 24, 155, 190, 191 и 941 став 1 од Законот за облигационите односи — — — — —	6	Исправка на Одлуката за измени на Одлуката за начинот на преземање, собирање и чување на моторни и приклучни возила и нивни делови, за продажбата на тие возила и делови и за распоредот на средствата добиени со таа продажба — — — — —	10
Одлука за оценување на уставноста на Законот за привремена забрана на располагањето со дед од општествените средства за исплата на личните доходи во 1984 година и оценување на законитоста на Правилникот за начинот на утврдување на средствата за исплата на аконтациите на чистите лични доходи во 1984 година од страна на корисникот на општествени средства кој не ги намирал втсаните обврски или кој искажал непокриена загуба во завршната сметка во 1983 година —	7	Исправка на Наредбата за начинот на усогласување на пријавите за склучените договори за надворешнотрговски промет поднесени до 31 декември 1985 година со прописите што се применуваат во 1986 година — — — — —	10
		Укази — — — — —	11